

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem
Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: M. N., narozený X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 9. 2021, č. j. X, ve věci invalidního
důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 9. 2021, č. j. X, se ruší a vrací se žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím rozhodla žalovaná o námitkách proti rozhodnutí ze dne 25. 6. 2021, č. j. X, kterým žalovaná jako správní orgán prvního stupně zamítla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Rozhodla tak

na podkladě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice ze dne 31. 5. 2021, podle jehož závěru měl být žalobce podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila. Na základě nového posouzení zdravotního stavu žalobce (posudek ze dne 14. 9. 2021) dospěla k závěru, že je žalobce nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) ZDP. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla posudkem o invaliditě určena ve výši 60 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo shledáno zdravotní postižení uvedené v kapitole V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 3d (schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy – těžké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50 – 60 %. Lékař České správy sociálního zabezpečení stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na horní hranici procentního rozmezí, tj. ve výši 60 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 citované vyhlášky zvýšena.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Namítal, že bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávného právního posouzení, když došlo k nesprávnému vyhodnocení jeho celkového zdravotního stavu. Žalovaná nepřihlédla k jeho celkové výkonnosti a schopnosti vykonávat denní a pracovní aktivity. Nezohlednila dále, že žalobce trpí vícero zdravotními postiženími, které mají značný dopad na pokles jeho pracovní schopnosti. Žalobce měl za to, že rozhodující příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu měla být klasifikována pod položkou 3e vyhlášky o posuzování invalidity, tj. zvláště těžké postižení. Žalobce také namítal, že mu mělo být přiznáno navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve svém vyjádření konstatovala, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě lékařského posudku, který splňoval všechny zákonné náležitosti. S ohledem na žalobcův nesouhlas s medicínským posouzením jeho zdravotního stavu, žalovaná navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

IV. Jednání soudu

4. Krajský soud provedl při jednání dne 5. 4. 2022 důkaz posudkem věcně a místně příslušné (§ 4 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb.) Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“) ze dne 21. 2. 2022, ev. č.: SZ/2021/1473-HK-11. Strany sporu v rámci jednání setrvaly na svých dříve vyjádřených procesních stanoviscích.

V. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
6. Žaloba je důvodná.
7. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a. nejméně o 35%, avšak o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b. nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c. nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.
8. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
9. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zák. č. 582/1991 Sb.“), posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zák. č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění.
10. Na základě provedeného důkazu posudkem PK MPSV vzal krajský soud za prokázané, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je z posudkově medicínského hlediska zvláště těžká reziduální schizofrenie s trvajícím příznakem a postpsychotickým defektem osobnosti, když procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle kapitoly V, položky 3 písm.) e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity na 70 %.

Vznik invalidity byl určen ke dni 11. 12. 2020. Takto určená míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá invaliditě třetího stupně podle § 39 odst. 1 písm. c) ZDP.

11. Na základě právě uvedených skutečností, vycházejí podle § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí, krajský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí se zakládá na nesprávně zjištěném skutkovém stavu a je tedy tak vydáno v rozporu se zákonem. Krajskému soudu tak nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

VI. Závěr a náklady řízení

12. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou důvodné a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a vrátil žalované k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
13. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci, kterému by jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, žádné náklady řízení před soudem nevznikly. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 5. dubna 2022

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
soudce

